

Κρήτην, ἔνθα τὸν μονήρη ἐκλεξάμενος βίον Μάξιμος διὰ τοῦ ἱεροῦ σχήματος μετωνομάσθη, πρότερον Ἐμμανουὴλ καλούμενος. Ἐδίδασκε δὲ τοὺς νέους Κρήτας ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἡράκλειον Μετοχίῳ τῶν Σιναϊτῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1583, ὅτε μεταβάς εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπίσκοπος Κυθῆρων χειροτονηθεὶς ἐν ἔτει 1584 ἐπανῆλθεν εἰς Βενετίαν, ἐν ἧΐ διέτριβε μέχρι τοῦ ἔτους 1602. Εἰς τὸν Μαργούνιον σώζεται τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα τοῦ μητροπολίτου Ῥόδου Παΐσιου.

Θειοτάτης σοφίης πυκινῆς καλὰ Μάξιμε δένδρων
 ὑψηλόμεων κατέχεις ἄνθεα δρεψάμενος,
 παρθενίῃ τε βίον τὸν ἰσαγγελον εὖ γε συνάψας,
 ἄνθεσί τοι τούτοις καρπὸν ἄγνον προφέρεις
 τοῦνεκα πατρὶ Θεῷ θυσίας ἱερὰς προϊάλλειν
 ἐκλήθης θεμιτῶς τὸν Θεὸν ὀπτόμενος·
 ἄρ' οὖν πῶς; βροτὸν ἢ φωτ' οὐράνιον σε καλέσω;
 οὐ βροτὸν, ἀλλὰ κλέους οὐρανοῦ μέτοχον·
 ὃν γὰρ παντοίῃς ἀρετῆσι κεκοσμημένον οἶδε
 τόνδε Θεὸς νεύει ἀθάνατον τελέθειν(α).

Ἦν δὲ ἀνὴρ σοφὸς καὶ τὴν θύραθεν παιδείαν διάστημα, καὶ τῶν ἱερῶν Γραφῶν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἔμπειρος, λογογράφος τε καὶ ποιητής, κατὰ τὸν Μοσχοπολίτην, δόκιμος, τῆς δ' Ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φωνῆς ἐγκρατέστατος(β). Ὁ Μαργούνιος διηρέθησε καθ' ἑαυτοῦ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίαν ὑποπτευθεὶς ὅτι ὠμοφρόνει τοῖς Λατίνοις, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου, ἣν ἐξέδωκεν ὁ Λάμιος ἐν *Delic. Eruditorum* 1740. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν δὲ ταύτην ἀπήντησεν ὁ Μαργούνιος λέγων, ὅτι οὐδέποτε

(α) Χειρόγρ. Μαριαν. βιβλιοθ. ἀριθ. 124.

(β) Βλ. Δημητρίου Προκοπίου Μοσχοπολίτου Ἀπαρίθμησιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα (ΙΖ') λογίων Γραικῶν ἐν *Fabricii Biblioth. graeca tom. XI p. 521* καὶ ἐξῆς ed. Harles.

